

Andreas
Manna
Stichting

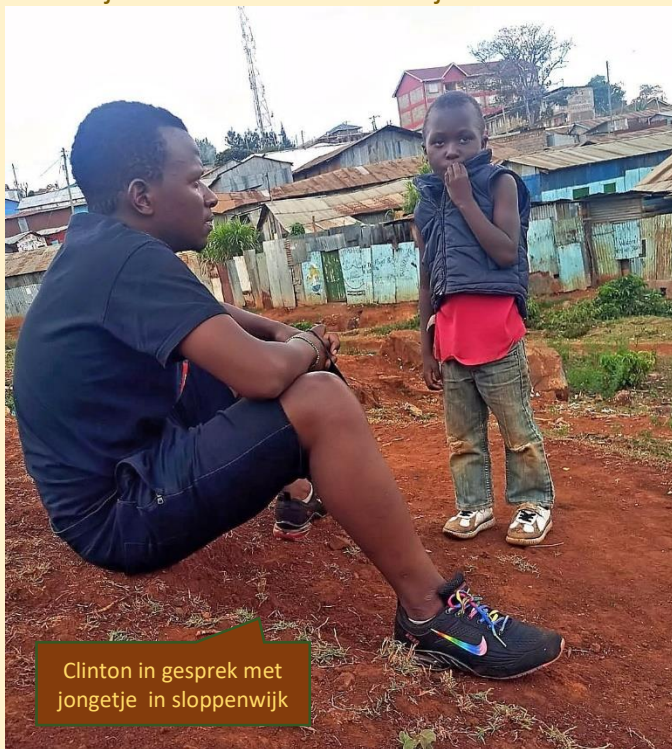
2022

= AMS Koerier =

In de vorige Koerier (van kerst 2021) schreven we onder meer over het werk van onze kinderen. Mocht u daarover meer willen weten, dan verwijzen we naar de Koerier op onze website (www.andreamanna.org). Linksonder op de homepagina kunt u doorklikken naar Koerier. Daar kunt u kiezen - mocht u dat willen - voor het lezen van de Koeriers van de laatste jaren. Zelfs nog vanaf 2005. De *Andreas Manna Stichting* is de diaconale tak van onze huiskerk genoemd *De Schoof*. Mocht u willen weten wat wij denken en geloven, dan kunt u dat vinden op onze website (www.chedeschoof.nl). Want *geloven is meer dan een traditie. Geloven is doen!*

Ervaringen in de sloppenwijken

Vanuit een door ons gehuurd appartement werken de jongelui in een sloppenwijk. Ze nodigen achtergestelde kinderen uit om te komen eten. Bij hun bezoeken aan de wijk komen ze daar

Clinton in gesprek met jongetje in sloppenwijk

schrijvende situaties tegen onder de mensen. In december schrijft Clinton: "Ik wil jullie informeren over wat we zijn tegengekomen de afgelopen twee weken. We hebben meer vrouwen en kinderen ontmoet. Het is steeds hetzelfde verhaal: weduwe – geen eten – slechte gezondheid – geen baan – geen medicijnen – prostitutie om te overleven met de kinderen." Bijvoorbeeld: "Pamela is een alleenstaande moeder. Haar man heeft haar verlaten, Ze was vroeger theeverkoper, maar daar stopte ze mee. Ze is aan de drugs. Ze zegt dat ze elke beschikbare baan aanneemt, dan dit, dan weer dat. Maakt

niet uit wat, ze moet overleven. Haar man gebruikt drugs en is gewelddadig. Hij heeft geen werk, maar wel eisen. Joan is 36 jaar. Ze is bij haar man weggelopen vanwege huiselijk geweld. Ze woont een kilometer bij ons appartement vandaan in de sloppenwijk. Om samen met haar kinderen te overleven, wast ze kleding voor mensen. Op het moment dat we bij haar huis lopen, horen we geschreeuw. Er wandelt een dronken man naar buiten, die naderhand de vader van haar jongste kind blijkt te zijn. Hij drinkt en heeft de gewoonte om haar te slaan. Zodra ze ons dit vertelt, huilt ze en veegt haar tranen af. Ze klaagt dat de mannen lief en aardig doen. Alsof ze klaar staan om jou te helpen, maar worden gewelddadig zodra je een

relatie met ze krijgt. Wij kregen kennis aan een oude blinde grootmoeder die leeft met haar kleinzoon. We kwamen hen tegen op de weg en maakten een praatje met haar en de kleinzoon.

In het huis bij de sloppenwijk komen kinderen eten

De jongen is zeven jaar oud. De oude dame vertelde ons dat de ouders van de jongen waren

overleden. Oma zelf is zelf al twee jaar aan één kant verlamd is en zich niet kan bewegen. We kochten melk en brood en luisterden naar hun verhalen. Ze vertelde ons waar ze woont en we gaan haar vaker bezoeken. Henk reageert: “het is treurig wat jullie daar tegenkomen. Realiseer je eens wat Hij daar allemaal ziet. Het is voor Hem zó belangrijk dat Zijn ogen, oren en handen daar nu in de sloppenwijk zijn.” Clinton: “het maakt enorm blij dat we een luisterend oor kunnen

bieden aan deze onderdrukte mensen. Ze zijn onze familie, zitten in dezelfde kansloze situatie waar wij uitgekomen zijn. Nu troost Hij hen zoals Hij dat deed bij ons. Ze mogen eindelijk uithuilen. Bedankt dat jullie ons helpen om hen te helpen.” Henk: “blijf in contact met hen. Vertel ons over hen. Wij maken graag kennis met de mensen die jullie daar ontmoeten. Bedankt voor het sturen van het verslag over jullie ervaringen in de sloppenwijk.” Clinton: “we zullen jullie laten weten wat we hier tegenkomen. We zullen de vriendschappen die we hier opbouwen uiteraard met jullie delen. Wij vergeten niet wat jullie ook al ons hele leven voor onszelf betekenen. We zijn dankbaar dat we dit nu voor jullie en voor Hem mogen doen. Dank jullie wel.

De oorlog

Vanwege de oorlog in Oekraïne en de daaruit voortvloeiende graantekorten, is er een enorme stijging van de voedselprijzen. Een hongersnood dreigt in Afrika. We besluiten onmiddellijk om de voorraden aan te vullen in het kindershuis, zodat ze in ieder geval het gehele jaar nog voldoende voedsel hebben.

Reizen naar Kenia

Henk, Wilma en Hetty willen in april van dit jaar, tijdens de schoolvakantie van de kinderen, naar hen toe. De coronaregels laten dat weer toe. Maar nadat de oorlog in Oekraïne uitbreekt, wordt besloten om de reis af te blazen. We besluiten iedere avond in Hoogeveen bijeen te komen op *De Schoof*, om vanwege deze oorlog te strijden in de hemelse gewesten. We zien door de maanden heen hoe de kansen keren voor het Oekraïense leger, en hebben de reis nu alsnog gepland in april van het komende jaar.

De rijke huisbaas

De kinderen bewonen een grote door ons gehuurde woning. Clinton schrijft: “De huisbaas drong bij ons binnen en beweert dat we met teveel mensen in zijn huis wonen. Hij is een rijk

man en gedraagt zich erg arrogant. Al sinds twee maanden is hij onbeleefd tegen ons en vooral tegen Lilian. Het is moeilijk om te leven met zo'n ruzie zoekende lastige man. Hij eist al een poosje

dat onze namen worden geregistreerd, voordat we de poort naar onze wijk binnen kunnen gaan. Gisteren kwam hij opnieuw en verbood ons om houtskool te gebruiken. Hij drong samen met zijn zoon bij ons huis binnen op vieze schoenen. Zijn zoon maakte grappen, en keek met verachting naar onze bijbels. Gisteren hebben we houtskool gehaald en hij stond ons niet toe om het naar binnen te brengen. Hij zei dat niemand hier houtskool gebruikt. Dat was niet juist want ook

geweest. Toen we op het politiebureau aankwamen stopten ze ons eerst in een kleine cel. Op grond van valse informatie die ze van onze huurbaas hadden gekregen. We hebben daar een uur gezeten waarna we eruit gehaald werden en mochten uitleggen wie we zijn en wat we doen. De agent toonde gelukkig begrip voor onze kant van het verhaal, en we kunnen zeggen dat het verder rustig is verlopen. Hij vertelde ons dat hij ons ervan op de hoogte moet stellen dat de

andere huurders gebruiken houtskool, net als wij. Maar hij ging door en zei: mijn huizen zijn niet bedoeld voor een weeshuis, kinderkuis of kerk. Hij maande ons te vertrekken. We kregen nog vier maanden om ons in de gelegenheid te stellen om te verhuizen. Hij beschuldigde ons van allerlei

huisbaas ons niet langer toestaat om zijn huis te bewonen. We hebben vier maanden gekregen om

slechte zaken en belde de politie. Volgens hem zijn we terroristen die zijn woning onderverhuren en doen aan mensenhandel. De politie kwam en zei dat we vandaag naar hun bureau moesten komen. Ik ben daar samen met Lilian naartoe

te vertrekken. Wij zijn daarmee akkoord gegaan

maar een paar dagen later kwam hij ons zeggen dat we nog deze maand moesten vertrekken. Omdat we wilden voorkomen dat hij ons huis opnieuw zou binnendringen, sloten we het af waarop hij ons water twee uur uit gezet heeft. We hebben opnieuw contact met de politie gezocht. De politie kwam en ze zijn het met ons eens. Ze zeggen echter dat een opzegtermijn van een maand beter is. Hij houdt vol dat de eigenaar van het huis niet kan worden gedwongen om huurders te hebben die hij niet wil huisvesten. We hebben misschien de wet aan onze kant, maar als de huisbaas ons niet wil, dan zal hij ons blijven lastig vallen. We gaan daarom liever op zoek naar een nieuw huis. Ook al zegt de politie dat we er kunnen blijven leven, hij zal ons blijven lastig vallen en een rechtszaak is te duur. Als jullie het met ons eens zijn dan gaan we verhuizen. Sta ons toe om naar een groot huis te verhuizen waar we ons eigen terrein hebben. Dit betekent dat we willen zoeken naar één huis zoals voorheen, een groot huis voor ons allemaal. Waar we gemeenschappelijk kunnen wonen, zonder inmenging van anderen. We gaan op zoek naar een goede plek, waar de verhuurder en de burens begrijpen wie we zijn en wat we doen. De kinderen veranderen niet van school. We gaan niet naar een andere wijk, we hebben al deze factoren overwogen.” Korte tijd later verhuizen ze naar een nieuw huurhuis. De jongeren doen de

Begrafenis Janet... zus van Ruth en Rachel...

verhuizing met elkaar, in de kerstvakantie, net voordat ze daarna weer terug moeten naar school.

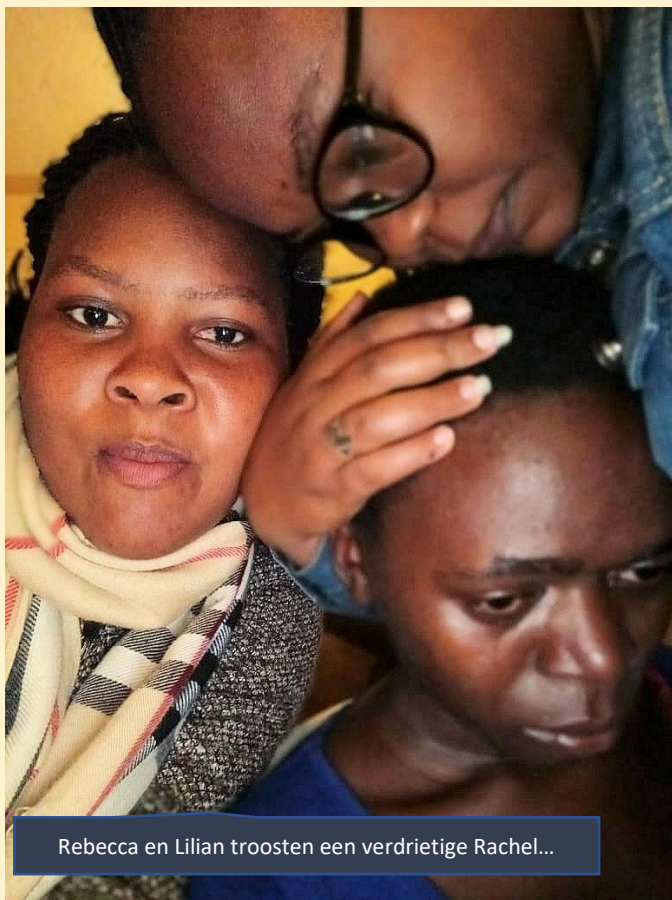
Janet overlijdt

Janet - één van de jongeren - heeft al vanaf haar jonge jeugd HIV. Ze heeft een rotjeugd gehad en heeft vanwege haar ziekte, vroeger altijd opgesloten gezeten als klein kind, totdat ze in het kindertehuis werd opgenomen. Dat heeft altijd bepaalde zorg gegeven, lichamelijk en psychisch. Het vorige jaar raakte ze in een depressie en kwam er met hulp weer beter uit. Ze was een half jaar thuis, tot ze weer naar de kostschool ging. Toen ze in de vakantieperiode weer naar huis kwam, bleek ze het psychisch opnieuw moeilijk te hebben. Met enige jongeren waren ze in de keuken bezig. In een woedeaanval beet ze één van de jongens in het oor en zei: *ik ga niet alleen dood, dan jij ook*. De leiding van het huis snelt met de jongen naar het ziekenhuis, waar een

medische behandeling begint tegen een eventuele besmetting met HIV. De artsen melden dit ongevraagd bij de politie en er wordt een onderzoek ingesteld. De politie schakelt deskundigen in die van mening waren dat herhaling van het voorval uitgesloten moet worden, waarom de overleggroep adviseert haar – tot ontzetting van de jongeren in het huis - voorlopig terug te sturen naar haar oma. Haar ouders zijn overleden in de aidsepidemie. Ze wordt teruggebracht naar de provincie waar ze geboren is, een dagreis naar het westelijke platteland bij oma in de hut. Haar zusje Ruth brengt haar daar naartoe, samen met een begeleider van jeugdzorg. De overleggroep heeft verder besloten dat er geen jongeren meer mogen wonen in het huis met een besmettelijke, overdraagbare ziekte waarom ze allen getest moeten worden. In juni krijgen we het bericht dat

Janet opgenomen is in het ziekenhuis. Vanwege het gemis van haar broers en zussen in Nairobi werd ze zwaar depressief en nam ze haar medicatie niet meer. Ze at nauwelijks nog. Twee maanden nadat Janet naar haar oma verhuist, krijgen we plotseling het bericht dat Janet is overleden. Ze was verzwakt, had de moed verloren. We weten ons getroost in de wetenschap dat ze nu op een voor haar betere plaats is, waar ze mag herstellen en genieten in vrede van het nieuwe leven. Janet is op 9 juli begraven achter het hutje van oma. Haar zussen Ruth en Rachel die ook in het kinderkuis opgroeien zijn enorm verdrietig. Ook alle kinderen in Nairobi zijn in shock en rouw. Niemand van hen kan geloven dat hun zus er niet meer is...

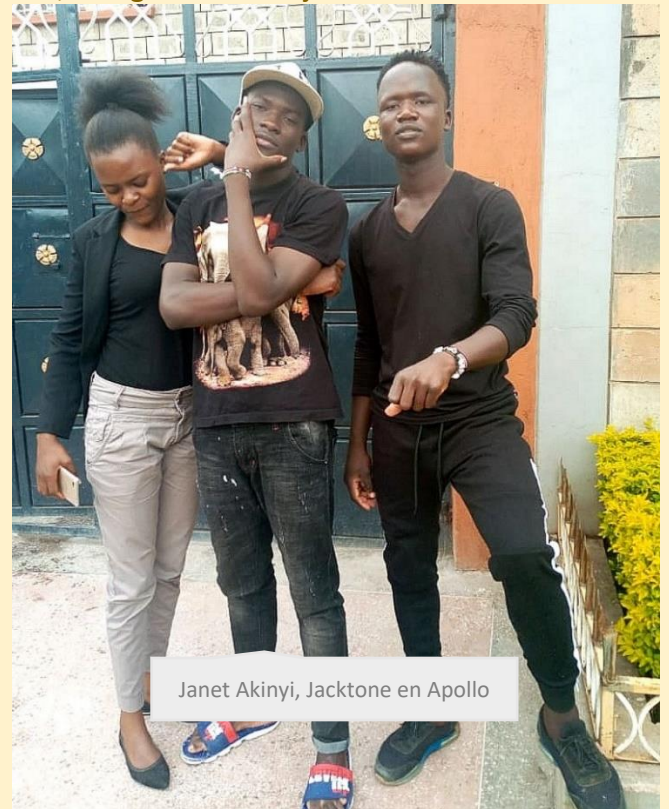

Rebecca en Lilian troosten een verdrietige Rachel...

Clinton studeert af

We hebben veelvuldig contact via mail en app met het bestuur en de jongeren. Zij denken erover na hoe ze ons op een mooie manier op de hoogte kunnen houden van hun ontwikkelingen. Janet Akinyi volgt een opleiding in de mediawetenschappen. Zij heeft een mooi filmpje ingesproken aan de hand van foto's en vertelt hierin over alle ontwikkelingen van het project in de sloppenwijken. Leuk om haar creatieve maaksel te zien. Ook een indicatie van het feit dat de jongeren, zich op een creatieve manier opgroeiend, ontwikkelen tot volwassen mensen

die zich aan het voorbereiden zijn voor een plaats in de samenleving, en zo mogelijk ook op de arbeidsmarkt. Een maand later krijgen we het bericht dat Clinton, één van de oudere kinderen die ook bestuurslid is, geslaagd is met zijn juridische studie aan de universiteit. Ook wordt hij toegelaten tot de advocatuur. Begin augustus wordt hij beëdigd bij het hoger gerechtshof. Hij is ontzettend dankbaar voor alle kansen die hij kreeg sinds hij als weeskind in het kinderkuis kwam. Hij schrijft: "Het is een enorm lange en grote reis geweest en dat is het nog. Ik ga niet weg van het pad dat me tot nu toe naar deze tijd heeft geleid. Mijn dienst aan de groep broers en zussen in ons huis, en aan de armen in de sloppenwijken is zó belangrijk voor mij. Het maakt me zo blij, vredig en tevreden. Als ik een baan krijg, is dat in Nairobi. Want dan kan ik voortgaan met het werk in de sloppen. Dat beloof ik. Jullie hebben altijd van me gehouden als waren jullie mijn ouders. Vanaf de eerste dag dat je me op schoot nam. En ik zal jullie en Christus niet teleurstellen. Omdat jullie me nooit teleurgesteld hebben. En nogmaals, oprechte liefde, de juiste leringen en de ware betekenis van het Woord, hebben mij gevormd en geeft mij het grote verlangen om in jouw voetsporen te treden is enorm. "Ik hou van je papa!" Een week later schrijft hij: Beste papa, bestuur, en ieder, ach, hoe gaat het met jullie? Het heeft me heel

Janet Akinyi, Jacktone en Apollo

wat dagen gekost om te kunnen geloven dat ik eindelijk jurist en advocaat ben. Ik wil van dit

moment gebruik maken om jullie allen te verzekeren dat mijn toewijding voor altijd zal zijn voor de "The Sheaf Family." (de huiskerk van de kinderen waarin Clinton bestuurder is). Hier ligt mijn hart en dat is de plicht die ik voortzet, want jullie hebben altijd, van jongs af, in mij geloofd. Ik zal die gunst door jullie aan mij gegeven nu ongewijzigd teruggeven met alle liefde, bij het huis blijven, voor mijn broers en zussen in het huis en de kerk zorgen. Samen groeien in het Woord, de armen dienen en alles doen waartoe God mij zal zenden. Bedankt papa, bedankt

mama, bedankt bestuur, bedankt Siz Lilian en Bro. Austine. Op de eerste dag van september bericht Austine ons dat Clinton ziek is. Ze bezoeken de dokter. Hij blijkt een gezwel te hebben aan de urinewegen die zo snel mogelijk verwijderd moet worden. Voorheen zijn Clinton zijn opa, vader en broer allemaal overleden aan deze vorm van kanker. Al op 7 september wordt hij geopereerd. De dokter is tevreden en zegt dat alles goed is. De maanden die hierop volgen, moet hij geregeld terugkomen voor vervolgonderzoeken en tot het schrijven van deze nieuwsbrief, krijgen we het bericht dat alles goed met hem gaat.

Het werk in de sloppenwijk

In het appartement dat we huren bij de sloppenwijk, komen begin van het jaar de eerste tien kleine kinderen een maaltijd halen. Negen augustus zijn er weer verkiezingen in Kenia. Veelal is er onrust rondom de verkiezingen. De scholen sluiten en alle kinderen en jongeren komen thuis. Ook ieder die werkt, is in die periode thuis, alleen Austin werkt nog, het bedrijf waar hij werkt als ingenieur, blijft open. Vaak zijn

rondom de verkiezingen veel rellen in de sloppenwijken, daarom gaat het huis wat we hebben naast de sloppenwijk, ook dicht. Met instemming van de ouder of verzorger, mogen de tien kinderen die dagelijks een maaltijd krijgen, nu naar het grote huis komen logeren voor drie weken, totdat de rust is weergekeerd. Maandag 22 augustus gaat alles weer open, de situatie is rustig gebleven. Alle jongeren en kinderen gaan weer naar school en werk. Wij zijn blij met deze groep jongeren, die zich zo goed ontwikkelen en zorg dragen voor de arme kinderen in hun omgeving. Of ze nu een baan hebben, of niet, ieder doet wat in zijn/haar vermogen ligt en heeft

zich toegewijd, uit dankbaarheid aan hun God, die hen uit ellendige situaties haalde.

Afrikaloop

In oktober is onze grootste actie: de *Afrikaloop*. De jongeren in Nairobi leven elke dag mee via de

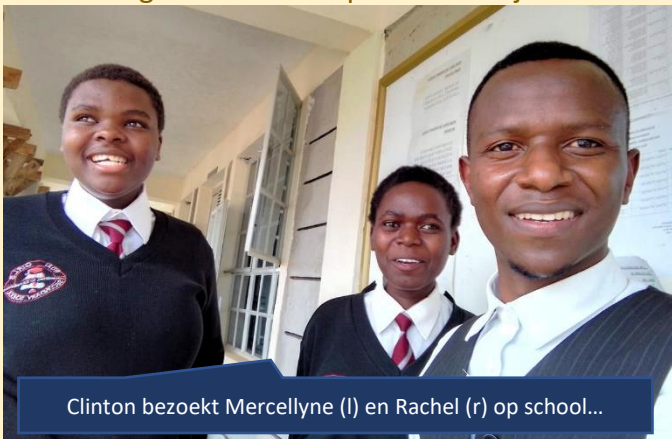
app, ze krijgen berichtjes en foto's, zodat ze het gevoel hebben een beetje mee te lopen op

afstand. De Afrikaloop levert dit jaar weer €20.000,- op! We zijn dankbaar dat we daarbij zoveel hulp krijgen van allerlei mensen, zowel de wandelaars als alle vrijwillige medewerkers in de dorpen en op de pauzeplaatsen die we aandoen. Natuurlijk hebben we ook onze overige acties.

Financiën

Met de verzending van elke AMS Koerier wordt altijd een geleidebrief bijgesloten waarop de adressering te vinden is. Op de achterzijde van

Clinton bezoekt Mercellyne (l) en Rachel (r) op school...

deze brief kunt u ook deze keer onze jaarcijfers vinden. Echter nu we aan het eind van het jaar

Gilbert tussen het opgeslagen voedsel...

komen, blijkt toch dat we onvoldoende inkomsten hebben om alle daarvoor in aanmerking komende kinderen het komende jaar te helpen aan een voortgezette opleiding. Naast die inkomstendaling, zijn de voedsel, school en medische kosten daar tegenover enorm gestegen. Een groepje van vijf kinderen, die vanaf het voortgezet onderwijs naar een vakopleiding zouden gaan in januari, moet om deze reden nu eerst een jaar wachten. Maar ook dat nemen ze dankbaar op. Zij zijn immers al zo blij, dat ze zoveel kansen hebben gekregen en ze gaan dit

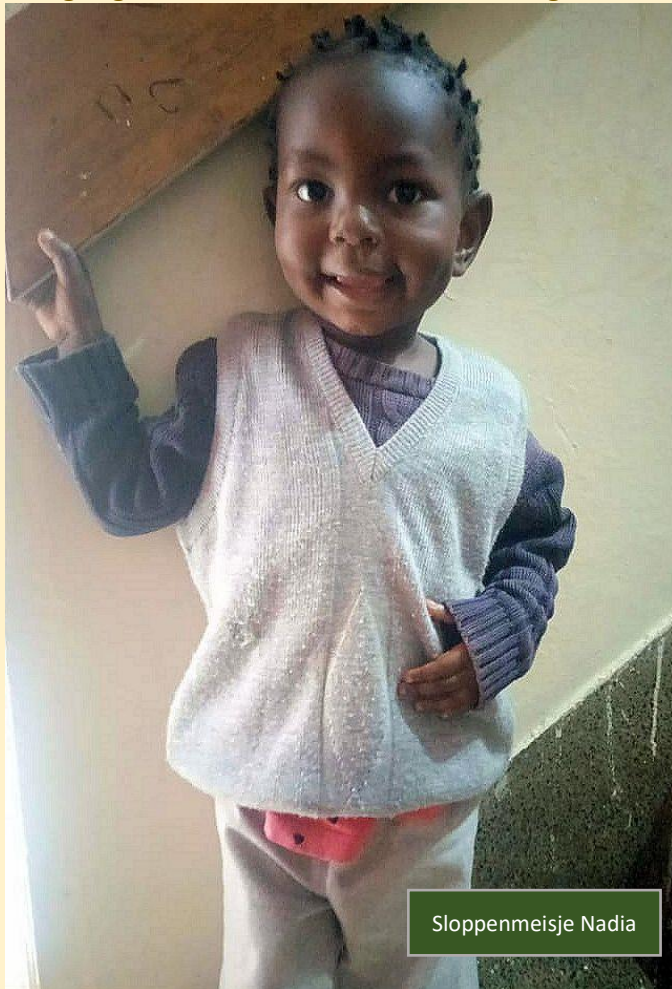
Opgeslagen voedsel...

jaar niet thuis zitten afwachten, maar steken hun handen uit de mouwen en helpen mee met het werk in de sloppenwijk. Zo schrijft het bestuur in Nairobi: "we waarderen jullie inspanningen voor ons. We stellen het zeer op prijs dat jullie ons ook in de coronatijd hebben gesteund. In dit licht is er veel begrip bij ons dat we de scholing van de vijf de vijf kinderen moeten uitstellen. We zullen ze heel graag betrekken bij de sloppenwijk activiteiten en ook bij alle project activiteiten. We zullen jullie ook op de hoogte houden van eventuele salarissen van hen die werken, en hiermee de bijdragen van een tiende mogelijk te maken."

Hulp

Wij kunnen op allerlei fronten hulp gebruiken. Eerst door de *bankencrisis* van tien jaar geleden haakten veel donateurs af. Dat gebeurt nu nogmaals in de *coronacrisis*. Dat treft niet alleen

ons, maar meer grotere en kleine ontwikkelingsorganisaties. Om die reden willen we graag een beroep op u doen: om ons te helpen bij de zorg voor onze kinderen in Afrika. U kunt bijvoorbeeld eenmalig, maandelijks, per kwartaal, of jaarlijks een gift geven aan de AMS. Als u uit de regio

komt en ons wilt helpen bij onze acties kan dat ook. We hebben onze aandacht via de AMS-Koerier altijd voornamelijk gericht op de situatie van onze kinderen in Afrika, niet op onze acties. Om te voorkomen dat we ons op de borst zouden kloppen. Deze keer doen we dat bewust wel. U mag weten wie we zijn, wat onze inzet is. Want uw hulp is nodig en door te laten zien wie we zijn, willen we u in beweging brengen, als dit al niet het geval is. Bij ons geeft u het niet aan een organisatie met een *overhead* van minstens 35% of bij sommigen van zelfs 50%. Wat zelfs bij alle zichzelf christelijk noemende organisaties het geval is. Waardoor een groot deel van uw gift aan de *strijkstok* verdwijnt. Daarmee helpt u niet alleen de mensen waartoe de organisatie dient, maar ook de betaalde medewerkers. Onze overhead daarentegen bedraagt 0% omdat de huiskerk alle kosten van de AMS betaalt. Daarom vragen we u: *Kom over en help ons, bij de hulp voor straat-, zwerf- en weeskinderen in Afrika.*

Privacy

Privacy is goed. De privacywetgeving is een doorgeslagen fenomeen. Het gevolg ervan is voor ons dat banken de adresgegevens van mensen die donaties geven niet meer kunnen of willen doorgeven. Dit betekent dat we soms geld van

mensen krijgen, maar niet werkelijk weten van wie. Dit is sinds de invoering van de privacywetgeving al enige jaren zo. Een nieuwsbrief zenden naar deze mensen is dus onmogelijk. Dat stimuleert het geven niet. Daarom vragen we u om ons te helpen. Wilt u over ons werk met uw familie en vrienden spreken? Wij hebben geen "strijkstok" omdat wij alleen werken met vrijwilligers. Die ook geen vergoedingen vragen. Daarom is ook het CBF, dat ontwikkelingsorganisaties controleert, niet meer in ons geïnteresseerd. Want ook zij bestaan uit contributies van de aangesloten organisaties. Daar doen wij niet aan mee. Onze cijfers vindt u op de website. Onze kosten worden door onze vrijwilligers of door de huiskerk opgebracht. Mensen die bereid zijn donateur te worden of geïnteresseerd zijn, kunnen een machtiging invullen op onze website. Door dat te doen gaan ze deze nieuwsbrief ontvangen. Helpt u ons?

Onze contactgegevens:

Andreas Manna Stichting * De Schoof 13 * 7908 NS
Hoogeveen * Tel. 0621810895 *
Website: www.andreamanna.org *
E-mail: info@andreamanna.org *
KvK: 41020189 * Iban: NL72RABO0191.6556.27